

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/99/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817206935
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8817206935.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1.O. D., E.: XX.XX.XXXX, J. I. D. Z., J. Č. E. S. XXXX/XXX, K. E. J., 2. U. D., E.. XX.X.XXXX J. I. D. Z., J. Č. E. S. XXXX/XXX, K. E. J. o zaplatenie 8303,89 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1903,89 eur, úrok vo výške 272,32 eur, úroky z omeškania vo výške 3,31 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2845,11 eur od 3.7.2017 do 22.4.2021, zo sumy 2703,89 eur od 23.4.2021 do 26.5.2021, zo sumy 2503,89 eur od 27.5.2021 do 14.6.2021, zo sumy 2303,89 eur od 15.6.2021 do 13.7.2021, zo sumy 2103,89 eur od 14.7.2021 do 12.8.2021, zo sumy 1903,89 eur od 13.8.2021 do zaplatenia, spolu s úrokom z úveru vo výške 9,90% ročne zo sumy 8303,89 eur od 23.6.2017 do 23.7.2018, zo sumy 7803,89 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, zo sumy 7303,89 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, zo sumy 6903,89 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, zo sumy 6603,89 eur od 10.11.2018 do 27.12.2018, zo sumy 6103,89 eur od 28.12.2018 do 1.2.2019, zo sumy 5903,89 eur od 2.2.2019 do 27.3.2019, zo sumy 5703,89 eur od 28.3.2019 do 24.4.2019, zo sumy 5503,89 eur od 25.4.2019 do 28.5.2019, zo sumy 5303,89 eur od 29.5.2019 do 17.6.2019, zo sumy 5103,89 eur od 18.6.2019 do 16.7.2019, zo sumy 4903,89 eur od 17.7.2019 do 25.9.2019, zo sumy 4703,89 eur od 26.9.2019 do 23.10.2019, zo sumy 4503,89 eur od 24.10.2019 do 11.3.2020, zo sumy 4303,89 eur od 12.3.2020 do 21.7.2020, zo sumy 4103,89 eur od 22.7.2020 do 18.8.2020, zo sumy 3903,89 eur od 19.8.2020 do 16.9.2020, zo sumy 3703,89 eur od 17.9.2020 do 23.10.2020, zo sumy 3503,89 eur od 24.10.2020 do 22.1.2021, zo sumy 3303,89 eur od 23.1.2021 do 2.3.2021, zo sumy 3103,89 eur od 3.3.2021 do 31.3.2021, zo sumy 2903,89 eur od 1.4.2021 do 22.4.2021, zo sumy 2703,89 eur od 23.4.2021 do 26.5.2021, zo sumy 2503,89 eur od 27.5.2021 do 14.6.2021, zo sumy 2303,89 eur od 15.6.2021 do 13.7.2021, zo sumy 2103,89 eur od 14.7.2021 do 12.8.2021, zo sumy 1903,89 eur od 13.8.2021 do zaplatenia, najneskôr do 20.8.2024, a to všetko im povoľuje uhradiť v 200-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá.

Žalobcovi priznáva proti žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 8303.89 eur spolu s nezaplatenými úrokmi v sume 272,32 eur, úrokmi z omeškania vo výške 3,31 eur,

úrokom vo výške 9,90% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 8303,89 eur od 23.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 272,32 eur od 23.06.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.09.2014 uzatvoril žalobca so žalovanými Úverovú zmluvu č.155537 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 10.000,- eur. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje Zmluva v bode 1.2. v spojení s bodom 2.5.3 OP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú teda uvedené v samotnom texte Zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejme v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou Zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, toľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka poplatkov, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Žalobca zároveň poukázal aj na aktuálnu judikatúru, konkrétne na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.2.2017, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/68/2017-46 zo dňa 28.2.2017 a č.k. 6Co/84/2017-57 zo dňa 28.3.2017, v súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Biróová. Žalobca upriamuje pozornosť súdu aj na Informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18. apríla 2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, ktorá je zverejnená na internetovej stránke NBS. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 22.06.2017 v zmysle § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 19.04.2017. V súlade s čl. 19 bod 19.8 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s. sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručení: dňom jej prevzatia alebo odmietnutia jej prevzatia, pokiaľ sa doručuje osobne alebo kuriérom; tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku; vytlačením správy o odoslaní, ak bola zaslaná prostredníctvom faxu; odoslaním, ak bola zaslaná prostredníctvom elektronickej pošty (emailom) alebo prostredníctvom krátkej textovej správy (SMS). Pohľadávka žalobcu voči žalovaným ku dňu predčasného zosplatenia pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 8303,89 eur, úrokov 272,32 eur, úrokov z omeškania 3,31 eur, poplatkov 60 eur. Žalovaní po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnili žiadnu úhradu. Žalobca ohľadne úroku z omeškania zo zmluvných úrokov odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2008 sp.zn. 4Cob/62/2007 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici čk. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017. V uvedenom žalobca odkázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.1.2017. K vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a priamo aj k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatení dlhu sa jasne vyjadril vo svojej rozhodovacej činnosti aj Najvyšší súd Českej republiky rozhodnutí č. k. 33 Cdo 212/2014 zo dňa 21.08.2014.

2. Žalovaní v 1. a 2. rade uviedli, že sú ochotní dlžnú sumu uhradiť v splátkach najviac po 200,- eur vzhľadom k majetkovým pomerom žalovaných.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to úverovou zmluvou č. 155537 zo dňa 12.09.2014, opakovaním upozornením zo dňa 19.04.2017, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia a po predčasnom zosplatení, Stavom omeškaných splátok a Prepočtom zmluvných

úrokov, Prepočtom úrokov z omeškania, Výzvou na predčasné splatenie úveru z 22.06.2017, Opakovaným upozornením z 19.04.2017, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 20.05.2014, Obchodnými podmienkami účinnými od 30.5.2014, Sadzovníkom poplatkov účinným od 01.01.2017, Obchodnými podmienkami účinnými od 15.08.2016, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.7.2017, vyjadrením žalobcu zo dňa 24.08.2017, výpisom z účtu žalovaného v 1. rade za obdobie od 12.09.2014 do 31.12.2014, Potvrdeniami o vklade v hotovosti predloženými žalovanou v 2. rade z 9.11.2018, z 27.8.2018, z 23.7.2018 a zo 4.10.2018, podaním žalobcu zo dňa 21.11.2018 spolu s kópiami obálok s doručenkami, písomným vyjadrením žalobcu z 29.1.2019 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobca ako banka a žalovaní ako klienti uzavreli dňa 12.09.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalovaným bol poskytnutý úver za nasledovných podmienok: výška úveru 10 000 eur, úroková sadzba 9,9 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 500 eur, poplatok za poistenie 3,22 eur mesačne, výška mesačnej splátky 131,60 eur, splatnosť 1. splátky 22.09.2014, počet splátok 120, deň splatnosti 20. deň kalendárneho mesiaca, konečná splatnosť 20.8.2024, RPMN 11,91%, priemerná RPMN 10,86%, celková čiastka na zaplatenie 16 292 eur.

5. Žalobca ďalej súdu predložil „Opakované upozornenie“ zo dňa 19.04.2017 adresované žalovaným, ktorým sú vyzývaný k úhrade omeškanej sumy 140,82 eur najneskôr do 24.04.2017 s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru.

6. Žalobca tiež súdu predložil „Výzvu na predčasné splatenie úveru“ zo dňa 22.06.2017, v ktorom žiadal žalovaných uhradiť sumu 8639,52 eur do 02.07.2017. Podľa predložených kópií obálok s doručenkami, žalovaní poštové zásielky s výzvami na mimoriadne zosplatenie úveru neprevzali v odbernej lehote, pričom na pošte ostali uložené dňa 26.6.2017.

7. Žalobca v podaní zo dňa 24.08.2017 uviedol, že do dátumu zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 1696,11 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 8303,89 eur (poskytnutá suma 10 000,- eur - splátky istiny 1696,11 eur = 8303,89 eur). Žalobca súdu spolu so žalobou predložil prehľad splácania, z ktorého je zrejmá celková suma splátky, dátum splátky a aká suma bola započítaná na úrok, aká na istinu, na poistné. Po zosplatení žalovaný nevykonal žiadne ďalšie úhrady. Pokiaľ ide o zápočet jednotlivých úhrad na istinu a úroky, pridržieval sa žalobca svojej žaloby a predloženého prehľadu splácania, z ktorého je zrejmý spôsob amortizácie úveru. Nezaplatené úroky v sume 272,32 eur predstavujú podľa žalobcu dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy bod 1.2., ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru. Úroková sadza vo výške 9,9 % ročne vyplýva zo Zmluvy. Vyčíslený úrok je nakumulovaný nezaplatený úrok z nezaplatených splátok do dátumu predčasného zosplatenia úveru. Zmluvný úrok je vypočítaný nasledovne: Úročená splátka (t.j. nezaplatená časť istiny za daný mesiac) x počet dní do dátumu úhrady časti istiny x denný úrok v %. Nezaplatené úroky z omeškania sú v sume 3,31 eur., pričom každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne. Úrok z omeškania bol podľa žalobcu i dohodnutý v Zmluve v bode 1.2 v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Úroky z omeškania sú nakumulované neuhradené úroky z omeškania do dátumu zosplatenia. Úrok z omeškania je podľa žalobcu vypočítaný nasledovne: Úročená splátka (t.j. nezaplatená časť splátky za daný mesiac) x počet dní do jej úhrady x denný úrok v %. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok splatných dňa 20.3.2017 vo výške 125,32 eur, dňa 20.4.2017 vo výške 131,60 eur, dňa 22.5.2017 vo výške 131,60 eur a dňa 20.6.2017 vo výške 131,60 eur. Odporcovi bol poskytnutý úver, ktorý mal splácať k 20. dňu v mesiaci od 22.9.2014 do 22.8.2024 po 131,60 eur mesačne ako to vyplýva z bodu 1.2. zmluvy. Odporca sa pred zosplatením úveru k 22.6.2017 dostal do omeškania s úhradou splátok splatných k 20.3.2017, ktorú uhradil len čiastočne a splátkami splatnými k 20.4.2017, 22.5.2017 a 20.6.2017, ktoré neuhradil vôbec. Teda vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky splatnej k 20.3.2017 bol ku dňu zosplatenia 22.6.2017 v omeškaní so zaplatením tejto splátky dlhšie než 3 mesiace. Na uplatnenie práva na zosplatenie úveru navrhovateľ odporcu upozornil listom - opakovaným upozornením z 19.4.2017, teda v lehote dlhšej než 15 dní. Vzhľadom na uvedené máme za to, že zo strany navrhovateľa bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 OZ

8. Zo žalobcom predloženého výpisu z účtu a výpisu z interného bankového systému je zrejmé, že žalovanému bol dňa 12.09.2014 poskytnutý úver 9500,- eur, Z predloženej špecifikácie a prehľadu splácania o predčasného zosplatenia vyplynulo, že celkovo žalovaný uhradil sumu 1696,11 eur.

9. Žalovaná v 2. rade na pojednávaní dňa 12.11.2018 predložila súdu potvrdenia o vkladoch v hotovosti pre žalobcu. Jedná sa o potvrdenie zo dňa 9.11.2018, zo dňa 27.8.2018, zo dňa 23.7.2018 a zo dňa 4.10.2018 o vklade na úverový účet v celkovej sume 1700 eur. Na pojednávaní dňa 14.02.2019 predložila súdu potvrdenie o vklade pre žalobcu. Jedná sa o potvrdenie zo dňa 01.02.2019 o vklade na úverový účet v sume 200 eur a zároveň uviedla, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom.

10. Žalobca v podaní zo dňa 21.11.2018 uviedol, že trvá na tom, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom. Základnou rovnicou podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 z.z., ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, je: $1 + X = (1 + X)^n$, $(1 + X)^n = 1 + X$. Výpočet RPMN bankou vychádza z daného vzorca a zohľadňuje presný dátum čerpania prostriedkov z úveru, tj. dňa 12.9.2017 aj prípady, kedy dátum splátky pripadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých sa dátum reálnej splátky, čo môže spôsobiť nesúlad vo výpočte oproti výpočtom uvedeným prvostupňovým súdom, nakoľko kalkulačka uvádzaná súdom nezohľadňuje minimálne presný deň čerpania (keďže tento údaj sa nezadáva do výpočtu) a nie je zrejmé, či zohľadňuje dni pracovného pokoja. Rovnica, podľa ktorej sa počíta RPMN v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ako jednu z premenných vyžaduje dátum čerpania úveru, keďže tento údaj súd nemal k dispozícii je zrejmé, že nemohol RPMN správne vypočítať. Žalobca uvádza, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a ide o nasledovné: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje, uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať, ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo banka, ako vyplýva z vyššie uvedeného, splnila. Žalobca podotýka, že zmyslom zákona nie je bezúčelný formalizmus alebo vynucovanie náležitosti zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho účelu. Účelom je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, a máme zato, že všetky náležitosti uvedené v zmluve boli dostatočné. Žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co/26/2017 zo dňa 27.3.2018, uznesenie Krajského súdu v Nitre, č.k. 6Co/237/2017-124 zo dňa 26.9.2018. Správnosť údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, žalobca má za to, že celkové náklady spotrebiteľa zodpovedajú násobku počtu splátok (120) a výšky splátok (131,60eur) a súčtu s poplatkom za poskytnutie úveru (500eur), t.j. 16292eur. Žalobca poskytuje úvery aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok ako s poistením, teda poistné nebolo povinné, a teda správne nemalo byť započítané do celkových nákladov spotrebiteľa. Povinnosť uzavrieť poistenie úveru nevyplýva zo zmluvy ani žiadneho iného dokumentu banky, nakoľko daná povinnosť neexistuje. Je len na rozhodnutí dlžníka, či poistenie uzavrie alebo nie. Žalovaní uskutočnili po podaní žaloby nasledujúce úhrady: dňa 23.07.2018 sumu 500 eur, dňa 27.08.2018 sumu 500 eur, dňa 04.10.2018 sumu 400 eur, dňa 09.11.2018 sumu 300 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 1700 eur s prísl. a navrhuje súdu v tejto časti konanie zastaviť a zaviazat' žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu : - Nezaplatená istina 6603,89 eur, úrok 272,32 eur, úroky z omeškania 3,31 eur, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 8303,89 eur od 23.6.2017 do 23.7.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 7803,89 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 7303,89 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 6903,89 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 6603,89 eur od 10.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 8303,89 eur od 23.6.2017 do 23.7.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 7803,89 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 7303,89 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 6903,89 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 6603,89 eur od 10.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 272,32 eur od 23.6.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

11. Žalobca v podaní zo dňa 29.1.2019 uviedol, že žalovaní uskutočnili od posledného späťvzatia žalobcu zo dňa 21.11.2018 nasledujúcu úhradu v sume 500 eur. Žalobca žiadal zaviazat' žalovaných zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 6103,89 eur, úrok 272,32 eur, úroky z omeškania 3,31 eur, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 8303,89 eur od 23.6.2017 do 23.7.2018 úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 7803,89 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 7303,89 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 6903,89 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 6603,89 eur od 10.11.2018 do

27.12.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatenej istiny 6103,89 eur od 28.12.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 8303,89 eur od 23.6.2017 do 23.7.2018, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 7803,89 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatenej istiny 7303,89 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatenej istiny 6903,89 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatenej istiny 6603,89 eur od 10.11.2018 do 27.12.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatenej istiny 6103,89 eur od 28.12.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 272,32 EUR od 23.6.2017 do zaplataenia a náhradu trov konania.

12. Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom z 14.2.2019 č.k. 5Csp/99/2017-165, ktorým konanie zastavil v časti o zaplataenie sumy 2200,- eur, zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade a povinnosť spoločne a nerozdielne zaplataiť žalobcovi sumu vo výške 3058,78 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5458,78 eur od 3.7.2017 do 23.7.2018, zo sumy 4958,78 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, zo sumy 4458,78 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, zo sumy 4058,78 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, zo sumy 3758,78 eur od 10.11.2018 do 27.12.2018, zo sumy 3258,78 eur od 28.12.2018 do 1.2.2019, zo sumy 3058,78 eur od 2.2.2019 až do zaplataenia, a to všetko im povolil uhradiť v 200-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi priznal proti žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26%.

13. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach, proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

14. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 27.2.2020 č.k. 12Co/88/2019-203 potvrdil rozsudok v časti o povolení uhradiť dlh v pravidelných mesačných splátkach a zrušil rozsudok v zamietavom výroku v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení poukázal na to, že sa najprv zaoberal odvolaním žalobcu v časti povolenia splácať dlh žalovanými v splátkach. V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje na pomery na strane žalovaných, a to jednak na ich majetkové, sociálne a rodinné pomery, ktoré žalovaní preukázali. V samotnej úverovej zmluve si zmluvné strany dohodli mesačné splátky vo výške 131,60 eur, preto ani z tohto hľadiska nemožno súdom povolené splácanie dlžnej sumy v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200,- eur považovať za neadekvátne výške žalovanej pohľadávky. Z uvedených dôvodov považoval preto odvolací súd odvolanie žalobcu v tejto časti za neopodstatnené a v časti výroku I. čo do splatnosti priznanej sumy a príslušenstva v pravidelných mesačných splátkach rozsudok ako vecne správny potvrdil. Vo vzťahu k napadnutej zamietavej časti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na to, že zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinný v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) v ust. § 9 ods. 2 presne definoval, aké náležitosti, okrem všeobecných, musia spotrebiteľské zmluvy obsahovať. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že povinnými náležitosťami spotrebiteľských zmlúv boli okrem iného aj údaje týkajúce sa uvedenia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd prvej inštancie vyhodnotil absenciu týchto obligatórnych náležitostí, preto z uvedeného dôvodu mal za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. V tomto prípade však treba prisvedčiť odvolaniu žalobcu, pretože v odôvodnení rozhodnutia sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal s ustálenou rozhodovacou praxou najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach. K eurokonformnému výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uzneseniami sp.zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018, sp.zn. 4Cdo/211/2017 z 23.04.2018, sp.zn. 3Cdo/56/2018 z 17.04.2018, sp.zn. 4Cdo/187/2017 z 23.04.2018, pričom s uvedenými právnymi názormi Najvyššieho súdu sa súd prvej inštancie vôbec v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal, čo je v rozpore s ust. § 220 ods. 3 C.s.p.. Súd prvej inštancie tak náležite neodôvodnil svoje rozhodnutie vo vzťahu k posúdeniu obligatórnej náležitosti vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vo vzťahu k odklonu od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, v dôsledku čoho odvolací súd nemohol odvolaním napadnuté rozhodnutie ani potvrdiť a ani zmeniť. Odvolací súd na tomto mieste považuje za potrebné vyjadriť sa ešte ku skutočnosti, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, v zmluve absentujú aj predpoklady použité na výpočet RPMN. Z obsahu napadnutého rozhodnutia nijako nevyplýva špecifikácia, ktoré konkrétne predpoklady pre výpočet RPMN v zmluve absentujú. Z

prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy vyplýva, že predpoklady z ktorých je potrebné vychádzať pri výpočte RPMN sú: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku III. o trovách konania a postupom podľa § 391 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - opätovne posúdiť dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku s tým, že pri skúmaní obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je potrebné sa vysporiadať s námietkami žalobcu (rozhodovacia prax dovolacieho sudu), pričom súd prvej inštancie posúdi, či uzatvorená zmluva medzi sporovými stranami spĺňa aj ďalšie obligatórne náležitosti vyžadované ZoSÚ pre spotrebiteľské úvery - následne vo veci znova rozhodne, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodní. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

15. Súd následne doplnil dokazovanie oboznámením písomných vyjadrení žalobcu zo dňa 11.9.2020, dňa 7.7.2020, dňa 7.9.2020, dňa 16.10.2020, dňa 13.1.2021, dňa 26.1.2021, dňa 17.3.2021, dňa 16.6.2021, dňa 12.8.2021 správou OR PZ, okresný dopravný inšpektorát vo Vranove nad Topľou z 19.10.2020 tlačivami pre dokladovanie pomerov žalovaných z 20.10.2020 a dňa 11.6.2021.

16. V podaniach z 7.7.2020, 7.9.2020, 16.10.2020, 13.1.2021, 26.1.2021, 17.3.2021 a 16.6.2021 žalobca žiadal, aby súd rozhodol v zmysle podanej žaloby.

17. Žalobca v podaní z 11.9.2020 uviedol, že žalovaní uhradili od 27.3.2019 do 18.8.2020 spolu sumu 2000,- eur, pričom zmluvný úrok akumulovaný po zosplatnení do pôvodného dátumu splatnosti predstavuje 3561,78 eur.

18. V podaní z 12.8.2021 žalobca uviedol, že žalovaní uhradili od 27.3.2019 do 12.8.2021 sumu 4000,- eur. Táto suma bola započítaná na úhradu priznanej istiny podľa rozsudku č. 5Csp/99/2017-165 vo výške 3058,78 eur a časť na úroky z omeškania od 3.7.2017 do 22.4.2021 vo výške 434,63 eur. Po dátume 22.4.2021 žalovaní uhradili sumu 800,- eur, pričom suma 434,63 eur bola zarátaná na úhradu dlhu pozostávajúceho z úroku z omeškania a suma 365,37 eur bola uhradená nad rámec právoplatne priznaného nároku podľa rozhodnutia 5Csp/99/2017- 165. Akumulovaný zmluvný úrok i 23.6.2017 do 20.8.2024 predstavuje sumu 2869,81 eur a túto sumu je potrebné ponížiť o sumu 365,37 eur.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

27. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

29. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

30. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

31. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

33. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

34. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

35. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

36. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

37. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 12.09.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalovaným bol poskytnutý úver za nasledovných podmienok: výška úveru 10 000 eur, úroková sadzba 9,9 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 500 eur, poplatok za poistenie 3,22 eur mesačne, výška mesačnej splátky 131,60 eur, splatnosť 1. splátky 22.09.2014, počet splátok 120, deň splatnosti 20. deň kalendárneho mesiaca, konečná splatnosť 20.08.2024, RPMN 11,91%, priemerná RPMN 10,86%, celková čiastka na zaplatenie 16 292 eur.

38. Žalovaní uhradili celkovo pred podaním žaloby sumu 4041,22 eur a po podaní žaloby do rozhodnutia súd prvej inštancie dňa 14.2.2019 sumu 2400,- eur. Od 14.2.2019 uhradili žalovaní celkovo ďalších 4000,- eur.

39. Nakoľko rozsudkom z 18.6.2018 č.k. 5C/165/2016-140, bolo konanie zastavené v časti o zaplatenie sumy 2200,- eur a žalovaných súd zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3058,78 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 5458,78 eur po zohľadnení splácania dlžnej sumy zo strany žalovaných jednotlivými splátkami, predmetom ďalšieho konania je nárok na zaplatenie istiny 3045,11 eur, úroku v sume 272,32 eur, úroku z omeškania v sume 3,31 eur, úroku z omeškania zo sumy úroku z úveru 272,32 eur od 23.6.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2845,11 eur od 23.6.2017 do zaplatenia, pričom v zamietavej časti bol rozsudok zrušený), úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1162,07 eur od 12.2.2016 do zaplatenia.

40. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských

zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

41. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

42. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

43. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

44. Vzhľadom na ust. § 391 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

45. V danom prípade je tak súd viazaný názorom odvolacieho súdu ohľadne názoru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) a pri ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Súd vzhľadom na uvedené akceptoval prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenú príklad v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/146/2017, 4Cdo/211/2017 3Cdo/56/2018 4Cdo/187/2017, 4Cdo/65/2018, kde na niektoré z nich poukazoval aj odvolací súd.

46. Žalobcovi tak súd priznal nárok na zvyšnú časť istiny a úroku z úveru v sume 1903,89 eur (po zohľadnení platieb uhradených na istinu a úrok z úveru po právoplatnom rozhodnutí súdu rozsudkom z 14.2.2019), nárok na úrok z úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti (do 22.6.2017) v sume 272,32 eur, nárok na úrok z omeškania v sume 3,31 eur vyčíslených pri sadzbe 5% ročne z dlžnej istiny do dátumu zosplatenia.

47. Súd vykonal zarátanie úhrad žalovaných v prvom rade na istinu a úrok z úveru a až následne na úroky z omeškania. Súd nemohol vykonať zápočet úhrad tak, ako to navrhol žalobca vo svojom podaní z 12.8.2021, nakoľko bolo potrebné sa vysporiadať aj s nárokom žalobcu na úrok z omeškania a úrok z úveru, o ktorom ešte nebolo právoplatne rozhodnuté.

48. V súvislosti so započítavaním platieb žalovaných najskôr na istinu a až následne na príslušenstvo pohľadávky súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 6Co 39/2011, podľa ktorého ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

49. V danom prípade od nároku, ktorý ostal predmetom ďalšieho konania, na zaplatenie istiny 3045,11 eur, súd odrátal platbu žalovaných v sume 200,- eur vykonanú dňa 1.2.2019, ohľadne ktorej žalobca nevezal pôvodne žalobu späť, pričom v tejto časti došlo k zamietnutiu žaloby pôvodným rozsudkom z 14.2.2019, avšak po zrušení zamietavej časti, musel sa týmto nárok súd opätovne zaoberať. Uvedené sa netýka úroku z omeškania, nakoľko rozsudok z 14.2.2019 bol vo vyhovujúcej časti, v ktorej bola zohľadnená aj uvedená úhrada sumy 200,- eur, nadobudol právoplatnosť. Úrok z omeškania bol preto právoplatne priznaný aj so zohľadnením uvedenej úhrady dlžnej sumy.

50. Následne po rozhodnutí dňa 14.2.2019 boli zo strany žalovaných vykonané úhrady dlžnej sumy po 200,- eur od 27.3.2019 do 12.8.2019, teda celkovo v sume 4000,- eur. Tieto úhrady sú musel primárne zarátať na časť istiny už priznanej rozsudkom z 14.2.2019, teda celkovo v sume 3058,78 eur a zvyšok úrad (941,22 eur) na časť istiny, o ktorej ešte nebolo právoplatne rozhodnuté (istina 3045,11 eur, po zohľadnení úhrady z 1.2.2019 v sume 2845,11 eur, v ktorej zamietavej časti došlo k zrušeniu rozsudku). Dlžná suma, ktorú sú žalovaní ešte povinní uhradiť predstavuje 1903,89 eur a predstavuje nárok žalobcu, o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté v sume 3045,11 eur po odrátaní úhrady z 1.2.2019 v sume 200,- eur a po odrátaní úhrad v sume 941,22 eur, prevyšujúcich už právoplatne priznanú a uhradenú istinu úveru.

51. Pôvodne tak žalobca požadoval istinu 8303,89 eur, kde po odrátaní úhrad žalovaných po podaní žaloby v sume 2200 eur (úhrady od 23.7.2018 do 27.12.2018), úhrady 200,- eur dňa 1.2.2019 a odrátaní úhrad v sume 4000,- eur (úhrady od 27.3.2019 do 12.8.2021) predstavuje zostávajúci dlh na žalobou uplatnenej istine žalobcu 1903,89 eur, ktorý súd žalobcovi priznal (Výpočet: uplatnená istina 8303,89 eur - 2200,- eur - 200,- eur - 4000,- eur = 1903,89 eur).

52. S ohľadom na to, že úrok z úveru, v danom prípade vo výške 272,32 eur, nemožno úročiť ďalším úrokom z omeškania (zákaz anatocizmu, s poukazom na rozsudok Veľkého senátu obchodného kolégia NS ČR zo dňa 24.3.2004 pod sp. zn. Odo 101/2002, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Odo 689/2006, sp. zn. 31Cdo2036/2009, sp. zn. 35Odo 101/2002, ako aj uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. ÚS 1893/08 zo dňa 13.11.2008), súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania z kapitalizovaného zmluvného úroku odo dňa 23.6.2017 z nezaplatených úrokov 272,32 eur do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

53. Z uvedených rozhodnutí je možné ustáliť, že „Dohoda o platení úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom“. Preto treba konštatovať neplatnosť takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

54. Úroky z omeškania sú v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky pričom zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka ani Obchodného zákonníka nie je možné vyvodiť právo veriteľa na príslušenstvo z príslušenstva. Nezaplatením úrokov z istiny sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva, v konkrétnom prípade úroky z omeškania zo zmluvných úrokov, veriteľ nemá preto, že Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neupravujú majetkovú sankciu pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že branie úrokov z úrokov, anatocizmus, nebolo prípustné už v rímskom práve. Z uvedených záverov konštantne vychádza rozhodovacia prax súdov Českej republiky pričom nie je dôvod sa ňou neinšpirovať vzhľadom na totožnosť právnej úpravy v Českej a Slovenskej republike v období, z ktorého rozhodovacia prax pochádza. V rozsudku z 24.03.2004 sp.zn. 35Odo/101/2002, ktorý bol publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R/5/2006, Veľký senát obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky prijal záver, že Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/126/2019 z 25. 06. 2020).

55. V týchto súvislostiach súd poukazuje napríklad aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/102/2018 z 13. 12. 2018, sp.zn. 14Co/20/2017 zo 14. 06. 2018.

56. Súd zamietol žalobu aj v časti nároku žalobcu nad rámec priznanej istiny (1903,89 eur), kde došlo k vykonaniu úhrad zo strany žalovaných, pričom však žalobca v tejto časti žalobu nevezal späť.

57. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na úrok z úveru vo výške 9,90% ročne z nezaplatenej istiny v sume 8303,89 eur od 23.6.2017 do zaplatenia, tento nárok súd žalobcovi priznal po zohľadnení všetkých úhrad vykonaných žalovanými v období od 23.7.2018 do 12.8.2021.

58. Žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku 22.6.2017 (ako je zrejmé z výzvy na predčasné splatenie úveru).

59. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplátnym právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

60. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

61. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ. Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. (v súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020)

62. Vzhľadom na vyššie uvedený názor, v danom prípade je dôvodný aj nárok žalobcu na úrok z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, a to vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

63. Dojednaný úrok z úveru je v súlade s dobrými mravmi, nakoľko úroková sadzba 9,90% ročne uvedená v zmluve podstatne neprevyšuje priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % (pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (120 splátok) v septembri 2014 činil úrok 12,47 % p.a. (nové obchody).

64. Tým, že žalovaní neuhradili dlžnú sumu riadne a včas, dostali sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

65. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

66. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhnutím oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

67. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vloženie do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

68. Žalovaní sa s plnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, zaviazal ich súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5 % ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy istiny úveru po zohľadnení úhrad zo strany žalovaných vykonaných po rozhodnutí súdu vo veci dňa 14.2.2019, o ktorom nároku na úrok z omeškania už bolo predmetným rozsudkom právoplatne rozhodnuté. Žalobca vo výzve na predčasné splatenie úveru žiadal žalovaných uhradiť dlh do 02.07.2017. Žalovaní zásielky s výzvou neprevzali v odbernej lehote, pričom boli uložené na pošte dňa 26.6.2017, kedy sa dostali do dispozičnej sféry žalovaných. Žalovaní sa tak do omeškania dostali najneskôr 03.07.2017 súd preto žalobcovi priznal uvedený nárok od žiadaného dňa po zohľadnení jednotlivých platieb žalovaných.

69. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 3.7.2017 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,0 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5 % ročne, preto mu súd priznal tento nárok pri žiadanej sadzbe.

70. Súd preto nemohol priznať žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % z požadovanej istiny za obdobie 23.6.2017 do 2.7.2017, keďže v tom čase žalovaní ešte neboli v omeškani s úhradou zosplateného úveru.

71. Súd na záver udáva, že napriek skutočnosti, že žalovaní vyjadrili súhlas so splácaním dlžnej sumy v splátkach, neboli naplnené predpoklady ustanovené v § 282 CSP, z ktorého vyplýva, že pokiaľ žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. V prejednávanej veci sa jedná o spor spotrebiteľský, kedy spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu tak, ako to predpokladá ust. § 290 až 306 CSP a s prihliadnutím na túto zvýšenú ochranu zo strany súdu vo vzťahu k žalovanému, t.z. vo vzťahu k spotrebiteľovi z čoho vyplýva s prihliadnutím na ust. § 295 CSP, súd môže výnimočne vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl, preto sa vo vzťahu k spotrebiteľovi prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, pokiaľ je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (porovnaj Krajský súd Trenčín sp.zn. 5Co/244/2017 zo dňa 08. 11. 2017).

72. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 zo dňa 25. 2. 2016).

73. Ani z prípadného samotného konštatovania spotrebiteľa na pojednávaní, že so žalobou súhlasí, ešte nemožno vyvodiť záver, že nárok žalobcu uznal. Článok 11 CSP neumožňuje súdu, aby vyvodzoval obsah procesného úkonu a robil z neho závery, ktoré z neho v skutočnosti nevyplývajú (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 23Cdo 87/2011). Prejav žalovaného, že uznáva žalobu je možné interpretovať napr. aj tým, že je si vedomý toho, že určité záväzky voči žalobcovi nesplnil. Keďže žalovaný môže uznať nárok žalobcu čo i len do určitej výšky alebo čo do základu, tento prejav uznania musí byť natoľko určitý, aby nevyvolával pochybnosti o tom, čo bolo jeho obsahom. Samotný prejav žalovaného, že so žalobou súhlasí za takýto určitý prejav podľa nemožno považovať (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/92/2019 z 29. 06. 2020).

74. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

75. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančné možnosti žalovaných, súd žalovaným povolil uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach po 200,- eur mesačne. Žalovaná v 2. rade je nezamestnaná, žalovaný v 1. rade je živnostník. Bývajú v podnájme, žiadnu nehnuteľnosť nevladnú, vlastnia iba starší osobný automobil Peugeot 407. Pokiaľ ide o mesačné výdavky, nájom predstavuje sumu 270 eur mesačne, za ubytovňu v práci v Nemecku hradí žalovaný v 1. rade 210,- eur mesačne, na cestovné na turnus minie 100,- eur každé tri týždne, na stravu v zahraničí sumu 150-200 eur mesačne. Stravovanie detí a žalovanej v 2. rade vyjde na sumu okolo 300,- eur mesačne, na ošatenie okolo 50,- eur, na pomôcky do školy pre obe deti okolo 50,- eur. Za telefón a internet žalovaní uhrádzajú sumu okolo 40,- eur mesačne, za poistenie sumu 78,- eur. Žalovaní majú aj ďalšie úvery, ktoré splácajú spoločnosti CD Consulting v sume 50,- eur mesačne, Intrum Slovakia v sume 50,- eur mesačne, súdnemu exekútorovi sumu 50,- eur mesačne, spoločnosti Home Credit sumu 292,- eur mesačne, o čom predložili výpis z bankového účtu. Majú vyživovaciu povinnosť k dvom nezaopatreným deťom vo veku 16 a 18 rokov, ktoré obidve študujú na strednej škole. Obe deti však majú zdravotné problémy podľa všetkého majú deti intoleranciu na lepok. Z toho dôvodu vznikajú žalovaným zvýšené výdavky na lieky. Syn žalovaných sa od detstva lieči na neuropatii. Má chronické zdravotné problémy. Žalovaná v 2. rade berie lieky na srdce, tieto uhrádza mesačne sumou okolo 12 eur s tým, že žalovaný v 1. rade je cukrovkár, takže užíva aj inzulín. Na lieky pre deti a žalovanú v 2. rade mesačne uhradia sumu okolo 25,- eur. Vyššie uvedené skutočnosti vyplynuli aj zo žalovanými predloženého vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov strany konania.

76. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu nepresiahne dobu 36 mesiacov. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa, pričom žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

77. Povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nie je spôsobilé žalobcovi spôsobiť ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprimerane do hospodárskych pomerov žalobcu ako spoločnosti ktorá má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie úverov. Žalovaní ako spotrebiteľia si zaslúžia ochranu,

keď sa objektívne ocitli v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre nich devastujúce. Žalovaní riadne splácajú žalobcovi aj dlh už právoplatne v tejto veci priznaný.

78. Súd, ktorý rozhoduje o čase plnenia žalobou uplatneného nároku nie je viazaný pôvodne dojednanými splátkami, môže však pri stanovení výšky splátok zohľadniť situáciu existujúcu v čase rozhodovania. Ak spotrebiteľ svoj dlh nebude plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého dlhu.. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Žalobca je bankou - obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/130/2018 z 17. 12. 2018).

79. Vzhľadom na výšku mesačnej splátky požadovanej žalovanými v sume 200,- eur, doba splatenia prisúdenej istiny sa nepredĺži v porovnaní so splatnosťou dlhu pôvodne dohodnutou v zmluve (120 mesiacov). Zároveň za celé toto obdobie žalobcovi prináleží aj zákonný úrok z omeškania (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25Co/101/2018 z 30. 04. 2019).

80. Stanovená výška splátky neúmerne nepredĺži dobu splácania oproti pôvodnej zmluve a zároveň existenčne neohrozí žalovaných (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25Co/101/2018 z 30. 04. 2019).

81. Podľa § 251 CSP trov konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

82. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

83. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

84. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

85. Žalobca pôvodne požadoval istinu a sumu vyčísleného príslušenstva v sume 8303,89 eur, úroku v sume 272,32 eur, úroku z omeškania v sume 3,31 eur spolu s ďalším nevyčísleným príslušenstvom. Z uplatnenej istiny 8303,89 eur a príslušenstva žalobcovi bola priznaná rozsudkom z 14.2.2019 suma 3058,78 eur spolu s úrokom z omeškania a týmto rozsudkom bola žalobcovi priznaná suma 1903,89 eur. Žaloba bola podaná dôvodne aj ohľadne sumy 1700 eur a 500 eur, ktorá bola uhradená po podaní žaloby a v ktorej časti došlo k zastaveniu konania, ako aj ohľade sumy 200,- eur, v ktorej časti súd žalobu zamietol, avšak procesný úspech musel prirátať žalobcovi, nakoľko k jej úhrade došlo po podaní žaloby dňa 1.2.2019 a rovnako pokiaľ ide o úhrady v sume 941,22 eur vykonané po podaní žaloby, ktoré prevyšujú právoplatne priznaný nárok na istinu rozsudkom z 14.2.2019. Žalobcov úspech tak predstavuje aj priznanie vyčísleného úroku v sume 272,32 eur a úroku z omeškania v sume 3,31 eur.

86. Žalobcov úspech tak predstavoval 100%. Uvedenú náhradu trov v plnom rozsahu proti žalovaným mu súd aj priznal. Žalobca uviedol úroky a úroky z omeškania, ktorý nárok súd čiastočne zamietol, ako príslušenstvo pohľadávky bez toho, aby ich špecifikoval v kapitalizovanej forme, teda vo forme, ktorá by predstavovala v istom slova zmysle uplatňovanú istinu. Za týchto okolností by nebolo dôvodné, aby súd tieto úroky kapitalizoval, takýmto spôsobom z nich vlastne vytváral istinu a bral ju do úvahy aj ako základ pre posúdenie miery úspechu a neúspechu sporových strán v tomto konaní. Nie je dôvod započítavať nepriznané a nevyčíslené príslušenstvo pohľadávky viažuce sa na úspešne priznanú istinu žalobcovi ako neúspech v otázke náhrady trov konania. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje

na aktuálnu judikatúru Krajského súdu v Prešove, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/3/2019 zo dňa 26. 02. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/141/2018 zo 4.4.2019. V súvislosti s vyššie uvedeným spôsobom určenia úspechu strán sporu, súd poukazuje na názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/136/2017 zo dňa 31. 10. 2017, ktoré rozhodnutie zohľadňuje uznesenie NS SR sp.zn.6Obo/243/2007 z 27.11.2008.

87. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.